

XIV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Oprettelsen af et militært Gendarmerikorps.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 6te Februar 1886.)

Som Motiverne til det foreliggende Lovforflag udbiise, er den med Forflaget liggende foreløbige Lov om Oprettelsen af et militært Gendarmerikorps af 27de Oktober f. A. foranlediget ved de før Lovens Emanation her i Landet herskende særlige Forhold, der stillede større Krav til Hæren med Hensyn til Understøttelsen af de civile Myndigheder til Opretholdelsen af den lovlige Orden, end Hæren kunde fyldestgjøre uden Afbræk for en behørig Opfyldelse af dens andre Opgaver. Man skal i saa Henseende henpege, dels paa, at vi efter vor Hærordning ikke saaledes som forskjellige andre Lande have fuldt uddannet Mandskab til Tjeneste, men kun Mandskab, der er under Uddannelse, Rekrutter og Befalingsmandskaber, dels paa, at Erfaringen fra Vinteren 1884—85 havde viist, hvilken uheldig Indflydelse den ved de politiske Forhold nødvendiggjorte forøgede Bagttjeneste og hyppige Konsignation paa Kasernerne øvede paa Mandstabets Uddannelse. — Ligesom det maa erkjendes, at Forholdene, da den foreløbige Lov udkom, havde antaget en saa exceptionel, for Opretholdelsen af Ro og Orden faretruende Karakter, at det var at forudsæ, at de civile Politimyndigheder rundt omkring i Landet let vilde blive satte

ud af Stand til med de til deres Raadighed staaende Midler at værne om Retsfikkerheden, naar der ikke blev truffet kraftige Foranstaltninger, der viiste, at Regjeringsautoriteterne i mødende Tilfælde vilde skride ind mod Fredsforstyrrelserne med de fornødne Magtmidler, saaledes turde det være indlysende, at naar Hæren skulde yde Bistand i saa Henseende uden at tilside sætte sine andre Opgaver, dette da kun kunde ske ved Dannelsen af et særligt Korps til Bestridelse af den omhandlede Tjeneste, og maatte det ubetinget foretrakkes, at dette sammensattes af et fast antaget Mandskab, som kunde uddannes til denne særlige Gjerning, i Stedet for ved Indkaldelsen af hjemsendt Mandskab. At Gendarmerikorpset i den Tid, det har bestaaet, har gjort god Nytte, derom kan der fornøftigvis ikke være nogen Tvivl, idet selve Korpsets Eksistens har været tilstrækkelig til at sætte en Stopper for, at den Tilbøielighed til at træde op mod Autoriteterne, der havde viist sig paa forskjellige Steder i Landet, gav sig Udslag i Handling. Man vilde dog vistnok høiligen feile, om man antog, at der ikke er Grund til længere at bibeholde denne Institution. Vel hersker der nu tilshyneladende Ro og Orden i Landet. Men under de fremdeles